

ANARQUISME A LA TRANSICIÓ: ON SÓN ELS ANARQUISTES?

Aquest treball de recerca té com a objectiu estudiar les raons de la pèrdua de popularitat de l'anarquisme en la societat espanyola durant el període de Transició a la democràcia, que va ocórrer a Espanya entre els anys 1975 i 1978.

Per acomplir aquest objectiu s'ha aprofundit en les idees de l'anarquisme, entendre què volen per al món i com volen arribar a aquella societat perfecta que anhelen. També s'ha aprofundit en les diferències bàsiques dins l'anarquisme i en les grans discussions sobre la manera en què, en determinats contextos històrics, s'havien de dur a terme els seus objectius. Posteriorment era necessari investigar el recorregut de l'anarquisme a Espanya i a Catalunya per veure com i en quines circumstàncies s'arriba a la Transició, moment que volem analitzar en profunditat. Per analitzar la caiguda anarquista ens hem centrat, sobretot, en la pressió dels governs de la Transició contra les organitzacions llibertàries, especialment la CNT, i com, alhora, determinades decisions d'aquestes organitzacions van fer que acabessin de situar-la en la marginalitat política.

A la part pràctica s'han analitzat les lluites obreres més importants de la Transició al Baix Llobregat, per constatar la poca presència anarquista a la comarca durant aquest període. Així doncs, s'ha intentat raonar aquesta manca de presència anarquista, al mateix temps que s'ha estudiat l'organització i evolució obrera de base en la lluita per a l'assoliment de drets.

Diego Escobar Racionero

Tutora: Mercè Carulla

Dona amb bandera anarquista a una manifestació a san Sebastià dels Reis. 1977

Curs 2020-2021